

Da han nemlig i Øjeblikket selv var Kampens Genstand, havde Skibberupperne — stadig paa Forslag af Væver Hansen — ikke indviet ham i deres Planer; og da hans Svigerforældre af samme Grund havde undgaaet enhver Indblanding i Striden, vidste han kun, at man havde i Sinde paa en eller anden Maade at protestere i Anledning af hans Afsættelse. Selv afventede han rolig Provstens lovformelige Opsigelse, som nu umuligt kunde lade vente længe paa sig, efter at Tønnesen havde udelukket ham fra enhver kirkelig Virksomhed. I de første Dage efter Bruddet havde han vel tænkt paa selv at overklippe den sidste tynde Traad, der bandt ham til Præstegaarden, ved straks at fraflytte denne og leje sig ind hos en Skibberupfamilie, der havde tilbudt ham et Par Værelser. Men da han hørte, at Provsten virkelig havde indgivet Klage over ham til Bispen, bestemte han sig til at blive, for at det ikke skulde se ud, som om han frygtede for at tage Ansvar for sine Handlinger.

Desuden tilbragte han saa godt som hele Dagen hos sine Svigerforældre, hvorved han undgik ethvert Sammentræf med Tønnesen; og forøvrigt var han endnu saa opfyldt af sin unge Kærlighedslykke og af hele den nye Verden, som Anders Jørgens Hjem og Stald og Mark og Kvæg